

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

תוכן

- א. המביא גט ואבד הימנו מצאו לאתרו כשר ואם לאו פסול.....1
- ב. מצאו בהפיסה או בדלוסקמא אם מכירו כשר.....2
- ג. מצא גיטי נשים ושהרורי עבדים דייתקי מתנות ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן.....2
- ד. כאן במקום שאין השיירות מצויות.....3
- ה. כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.....4
- ו. דכמקום שהשיירו מצויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין ואי לא לא.....4
- ז. מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא.....5
- ח. אף על גב דלא הוחזקו לא ליהדר.....6
- ט. כגון דקאמרי עדים מעולם לא התמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון ... ליחוש דלמא איתרמי שמא כשמא ועדים כעדים קמ"ל.....6
- י. כגון דקאמר נקב יש בו בצד אות פלוגית דהוה ליה סימן מובהק ודוקא בצד אות פלוגית דהוה ליה סימן מובהק אבל נקב בעלמא לא.....7
- יא. אי טביעות עינא אית לי בגויה אהדרוה ניהליה ... ודוקא צורבא מדרבנן אבל אינש בעלמא לא.....7
- יב. איזהו שלא לאתרו רבי נתן אומר ששהה כדי שתעבור שירא ותשרה ... כדי שיהא אדם עומד ורואה שלא עבר שם אדם.....8
- יג. מצאו קשור בכיס בארנקי ובטבעת.....9
- לסיכום:.....9

דף כז.

א. המביא גט ואבד הימנו מצאו לאתרו כשר ואם לאו פסול

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

המביא גט¹ ונפל ממנו במקום שהשיירות מצויות, אפילו הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, אם מצאו לאלתר הגט כשר. וי"א² שאינו כשר אלא אם ראה שלא עבר שום אדם שם משעה שנפל עד שמצאו.

אבל אם לא מצאו לאלתר, והשיירות מצויות והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, לכו"ע חיישינן שמא אדם אחר עבר במקום זה ונפל ממנו, ושמא לא זה הוא הגט שנאבד מזה. והרי הוא פסול.

ב. מצאו בחפיסה או בדלוסקמא אם מכירו כשר

לא מצאו לאלתר, אך מצאו בכלי³ שהיה בו הגט ויש לו סימן או טביעת עין בכלי, וידע שלא השאילו לאחר⁴, אפילו מצאו במקום שיירות, והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, הרי זה כשר.

ג. מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנות ושוברין

הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן

שלא ליתנן

המוצא⁵ שטר שיחרור, אם אין האדון מודה בו לא יחזיר לא לזה ולא לזה, שמא כתבו הרב ועדיין לא נתן לו והרי אינו משוחרר, ואם האדון מודה שנתנו לעבד להשתחרר בו יחזירנו לעבד, שהרי אם לא שחררו כבר עדיין יכול לשחרר אותו.

¹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז קלב ד

² שיטת הרמב"ם גירושין פרק ג הלכה י

³ ואם נמצא בכלי צריך לידע דלא השאיל לאחר י"ל אם מצאו אחר אין נאמן השליח לומר דלא השאיל לאחר דהא שקר כזה אמרינן דמשקר מדסבר בודאי גט שלו הוא, אלא דוקא כשמצא בעצמו ויש לו מינו או נאמן. ב"ש שם יב ולשון הרמב"ם משמע שצריך אף טביעת עין בגט וז"ל שמצאו בכלי שהניהו בו ויש לו טביעות עין בארכו ורחבו של גט כשהיה כרוך

⁴ בן כתוב הטור ומשמע אפילו ידוע לו שהיה הגט בתחלה בכלי זה מ"מ צריך לידע שלא השאילו הכלי אה"כ לאחר אבל אם ידעו בשעה שאבד הגט היה מונח בכלי זה א"צ לידע שלא השאיל מיהו צריך להיות סי' בכלי אף על גב שנאבד בכלי זה תוספות וב"ה כתב כשאמר שאבד בכלי מהני אפי' אם אין לו בכלי ס"מ ואפשר דס"ל מה שאבד בכלי הוי כסימן אמצעי וסימן שאינו מובהק שאמר היינו סימן אמצעי ואז מצטרפים. ב"ש שם ז

⁵ שו"ע ונו"כ חו"מ סה יג

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

אולם דוקא לענין השחרור מועיל שמותר בבת ישראל, אבל אם יבא העבד לטרופ בו ממה שמכר אדונו מנכסיו אחר הזמן הכתוב בשטר, צריך להביא ראיה שהגיע לידו מזמן הכתוב בו, שמכיון שאיתרע בנפילה הוששים אנו שמא לא הגיע לידו עד עכשיו ויטרופ הלקוחות שלא כד"ץ.⁶ וי"א⁷ שצריך ראיה גמורה ששיחררו.

המוצא⁸ שטר מתנת בריא או שטרי מכר, אפילו אומר הנותן או המוכר שיתנוהו למקבל מתנה או ללוקה לא יתנונו לו, שמא כתובים היו ונמלך עליהם שלא ליתנם ויבא לטרופ לקוחות שמכר להם אחר מתנה או מכירה זו שלא כד"ץ, ושמא הוא עושה קנוניא על האחרון שנתן או שמכר לו וחזר בו ומודה לזה. ויש אומרים שאפילו אין כתוב בו קנין, אם יש בו חתימת עדים⁹ יחזיר למקבל, וכן אם הביא המקבל ראיה שכבר הגיע השטר לידו, אפילו אם אין בו קנין יחזיר לו¹⁰.

ואם הוא שטר הקנאה שפירש בו שהקנה לו נכסיו מיד, אף על פי שלא הגיע השטר לידו יחזירנו לו שהרי משעה שקנו מידו זכה בהן אפילו לא בא השטר לידו וכי טריף בדין טריף.

ד. נאן במקום שאין השיירות מצויות

מצא הגט במקום בו אין שכיח שיירות וגם לא הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהם שוין, מחזירין אותו בלא סימן אפילו אינו לאלתר, אפי'

⁶ שבשעה שלקחו הם מאדונו היה כח בידו למוכרן שעדיין העבד לא זכה בהן, ומיהו במקום דק"ל שעידיו בחתומיו זכין לו בדרך שנתבאר לעיל סימן ל"ט, אין צריך העבד להביא ראיה על זה ולכשיבא השטר ליד העבד זכה בנכסים למפרע משעה ראשונה שנכתב השטר דעדיו בחיתומיו זכין לו, וק"ל זכות הוא לעבד שיצא מתחת יד רבו לחירות, ואם כן העדים כשחתמו זיכו לו אפילו שלא בפניו. לבוש שם

⁷ דכיון דאיתרע בנפילה איכא למיחש לקנוניא שאין דעתו לשחררו בו, ומה שאומר ליתנו להעבד, היינו כדי שילך העבד ויטרופ מהלוקחים מהאדון אחר זמן הכתיבה, ומשום הכי לא סגי בשמביא ראיה שבא לידו קודם הנפילה, דאכתי איכא למיחש לקנוניא ועיין דרישה [סעיף ט"ו] שם כתבתי דאף לדעת הרא"ש [ב"מ פ"א סי' מ"ט] דס"ל עדיו בחתומיו זכין לו וכמ"ש הטור בסימן ל"ט [סעיף כ"ג], מודה בזה. סמ"ע שם לט

⁸ שו"ע ונו"כ שם יד

⁹ ש"ך שם ס"ק לז לדעת הפוסקים דעדיו בחתומיו זכין לו, וכמ"ש הש"ך בסימן לט סעיף יג דק"ל כן, והביא הש"ך מדברי הב"ח שסובר שאף למ"ד עבחו"ל חיישינן שמא זרקו לאשפה ונתבטל ממנו דין שטר, והש"ך דחה דבריו, עיין שם, ועי' בביאור הגר"א שנראה דעתו כהש"ך, ועי' קצה"ח סימן לט סק"ז ובקהילת יעקב ב"מ סימן יט ובטבעת החושן ח"ה.

¹⁰ סמ"ע וש"ך שם, דבכה"ג ליכא למיחש למידי, ונראה דמ"ש הסמ"ע שמביא ראיה שבא לידו מיום הכתיבה, לאו דוקא הוא, וגם הש"ך השמימו, דאפילו יש לו עדים שהגיע לידו לאחר יום הכתיבה תו ליכא למיחש לקנוניא.

הלכות הדף היומי

מסכת גיטין

שהה כדי שיעבור אדם שם¹¹. ויש מקילין ופוסקים שאם אבד ממנו במקום שאין השיירות מצויות אפילו מצאו לאחר זמן מרובה אין חוששים שמא אחר הוא, אפילו הוחזקו באותו מקום שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוים¹².

ואם אבד במקום שהשיירות מצויות, אם מצאו מיד ועדיין לא שהה אדם שם מהעוברים, הרי הוא בחזקתו ותתגרש בו.

ואם הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהם שוין, והוא במקום שהשיירות מצויות, אם עבר אדם שם חוששין שמא גט זה הנמצא של אותו האיש האחר הוא, דהואיל ואיכא תרתי לריעותא שיירות מצויות והוחזקו מחמרין בשיעור של מיד ואומרים אנו הואיל ועבר אדם שם אף על פי שלא שהה, חוששין שמא מאחר נפל, אבל אם לא עבר אדם שם הרי הוא בחזקתו¹³.

ה. כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר

מצא איגרות¹⁴ שומא ששמו בי"ד נכסי לזה למלוה, ואגרות מזון שקבל עליו לזון בת אשתו או שמכרו בית דין קרקע למזון האשה והבנות¹⁵, ושטרי חליצה ומיאונין, וכל מעשה בי"ד כגון שטרי חלטאתא שהחליטו בי"ד נכסי לזה למלוה, יחזיר לבעליו, שאין חשש לשמא נמלך שלא ליתנם, שבי"ד אין כותבין אלא בדבר מקויים.

ו. דנמקום שהשיירו' מצויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין ואי לא לא

י"א¹⁶ שבמקום ששיירות מצויות. אז חיישי' שמא אדם אחר עבר במקום זה ונפל ממנו, וחיישינן שמא יש עוד מקום כשם מקום הכתיבה, אף על גב שלא

¹¹ דעה ראשונה במחבר שם.

¹² היינו דעת הרמב"ם לפי הפירוש של המגיד וכן מפרש דברי הר"ף בפק' קמא וכללא הוא, הוחזק ולא שכח שיירות לא חיישי' שמא נפל מאיש אחר, ואם שכח שיירות אז יש לחוש כיון שעברו כמה אנשים שמא נפל מאחר, אבל אם לא שכח אלא הוחזק לא חיישינן לנפילה מאחר. ב"ש שם יד

¹³ לבוש שם

¹⁴ שו"ע ונו"כ חו"מ שם יב

¹⁵ ומצא כתובה דינו כשאר שטרות, ואפילו הבעל מודה לא יחזיר, אם לא כתובה מאירוסין למ"ד (כתובות מג ב) דאירוסין אינה גובה ממשעבדי, ועיין תומים (סק"כ) מש"כ דתליא בפלוגתא דרבוותא בהטוען אחר מעשה בית דין באה"ע סי' ק, ע"ש. אורים שם מג

¹⁶ בב"ש שם ד

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

הוחזקו שני עירות ששמותיהם שוין מ"מ חיישינן שמא יש עוד עיר כשם עיר זו¹⁷, ואין מחזירים את הגט אפילו לא הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין.

וכן במקום בו אין השיירות מצויות, ובעיר שנכתב הגט הוחזקו ב' ששמותיהם שוין לא מחזירין.

אבל אם במקום הכתיבה לא הוחזקו שנים ששמותיהן שוין, אף על גב במקום שנמצא גט הוחזקו שנים מחזירין, שהרי כותבים שם עיר בגט.

וי"א¹⁸ שאם לא שכיה שיירות לא חיישי' שמא נפל מאיש אחר אפילו הוחזק שנים ששמותיהן שוין, ורק אם שכיה שיירות אז יש לחוש כיון שעברו כמה אנשים שמא נפל מאחר.

ז. מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא

המוצא גט אשה בשוק¹⁹, אם האשה נותנת בו סימן כגון שאומרת נקב יש בו בעד אות פלונית, ואומרת שכבר נתגרשה בו וממנה נפל, יחזירוהו לה, אפילו אם הבעל מכחישה ואומר שממנו נפל ולא גירשה מעולם אלא שצוה לכותבו ועדיין לא נתנו לה, ואפילו גם הוא נותן בו סימן, אפילו הכי נותנין לה²⁰.

¹⁷ וכמ"ש בש"ס חיישינן לשני שוירי ודלא כשימת הרמ"א שבשנכתב שם העיר אין חוששין גם בשיירות מצויות, א"כ מנ"ל להוכיח בש"ס דרבה ס"ל דוקא שכיה והוחזק לא מחזירים מדאמר להחזיר הגט שכתב בו שוירי מתא ושם היו שיירות מצויים דלמא שאני היכא דכתיב בגט שם העיר אף על גב דכתב הר"ן בסוגיא זו דאיירי בהוחזקו עוד עיר ששמה שויר"י והב"י הביא דבריו ס"ס קב"ח מ"מ ע"י שם הנהר הוי לא הוחזקו כמ"ש הר"ן. ב"ש שם

¹⁸ דעת הרמב"ם בב"ש שם יד

¹⁹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז קנג

²⁰ דמה שהוא נותן בו סימן אינו כלום, שהרי הוא צוה לכותבו והיה בידו קודם שנתנו לה, אבל היא אם לא שנתנו לה כבר מהיכן ידעה הסימן.

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

ואם אינה נותנת בו סימן והבעל מכחישה, לא יתנוהו לא לו ולא להי²¹, וכיון שאינה יודעת בו סימן יש לחוש שמא גט זה של אשה אחרת הוא ששמה ושם בעלה שוין לשמה ושם בעלה.

ואם הבעל מודה שכתבו ואומר שיתנוהו לה להתגרש בו מעתה, אם נמצא במקום שאין חשש שמא של איש אחר הוא²², על הדרך שנתבאר, יתנוהו לה ותתגרש בו מעתה, ואם לאו לא יתנוהו לה.

דף כז:

ח. אף על גב דלא תוחזקו לא ליהדר

כבר התבאר שי"א שהמביא גט ונפל ואינו יודע אם עבר אדם שם, והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, ואפילו אם עדים מעידים שהאחר שהוחזק בשמו של זה לא היה בעיר בשנכתב, אם מצאו לאלתר יחזיר אפילו ללא סימן, ואם לאו אל יחזיר.

ואם יודע שעבר אדם שם אפילו שלא עברה שיירא. ולא שכיחי שיירות ולא הוחזקו שני יוסף בן שמעון, חיישינן, אפילו היה עובר כוכבים שעבר שם. ואין מחזיר²³.

ט. כגון דקאמרי עדים מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון ... ליחוש דלמא איתרמי שמא כשמא ועדים בעדים קמ"ל

גם במקום בו השיירות מצויות והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, ועבר זמן מרובה, אם עידי הגט אומרים מעולם לא חתמנו על גט אחר ששמו כשם האיש הזה, ואפילו אין מעידין בפירוש שזהו חתימת ידם, כגון שאין הגט עתה בפנינו, אפילו הכי כשר.

²¹ אף על גב דקיימא לן [כתובות כב ע"ב] אשה שאמרה לבעלה גרשתני נאמנת דחוקה אין האשה מעיזה פניה בפני בעלה, הני מילי כשאין בעולם שום דבר המסייעה, או ודאי אינה מעיזה, אבל כשיודעת שיש גט בעולם המסייעה מעיזה ומעוזה וסומכת על הגט המסייע,

²² ב"ש שם א

²³ ב"ש שם י

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

אולם זהו רק שלא הוחזקו כאן אנשים אחרים ששמו כשם העדים הללו²⁴. אבל אם יש שם אנשים אחרים ששמו כשם אלו אינו כשר עד שיעידו שזהו חתימת ידם.

י. כגון דקאמר נקב יש בו בצד אות פלונית דהוה ליה סימן מובהק ודוקא בצד אות פלונית דהוה ליה סימן מובהק אבל נקב בעלמא לא

גם במקום בו השיירות מצויות והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, ועבר זמן מרובה, אם יאמרו העדים אנו מכירין את הגט שיש לנו בו סימן מובהק כגון שיש בו נקב בצד אות פלונית וכה"ג, ובעדים כשר אפילו אינן אומרינן הסימן עד אחר שיראו אותו, שבשנים אין חוששים שטועין בסימנין.

וכן אם יש לו סימן מובהק בגט, או מצאו בכלי שהיה בו הגט ויש לו סימן בכלי, ויודע שלא השאילו לאחר²⁵, אפילו מצאו במקום שיירות, ועבר אדם שם והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין²⁶, הרי זה כשר.

אולם כשאומר הסימן אינו מועיל אלא א"כ יאמר אותו קודם שיראה הגט, אבל לאחר שראהו אינו נאמן לתת בו סימן, שמא ראה הסימן עכשיו כהרף עין ואומר²⁷. נקב אצל תיבה פלונית אינו נחשב כסימן מובהק²⁸.

יא. אי טביעות עינא אית לי בגויה אהדרוה ניהליה ... ודוקא צורבא מדרבנן אבל אינש בעלמא לא

²⁴ שאמרו שחתמו רק על גט אחד דשמו כשם זה והם לא ידעו אם גט ההוא היה של איש זה ולא חיישינן שמא חתמו על גט איש אחר דלא חיישינן שמשקר במזיד לגרש בגט שאינו שלו בשלמא גט הנאבד י"ל דאינו משקר במזיד אלא הוא סבר מדהוא אבד גט כזה מסתמא גט זה שלו הוא אבל כשעדים לא חתמו אלא גט אחד ע"כ משקר הוא במזיד. ב"ש שם יב

²⁵ שאם השאילו חיישינן שמא מהאחר נפל ושל איש אחר הוא
²⁶ ב"ש שם ט

²⁷ ולא דחשינן ליה שישקר במזיד לומר שהוא שלו ואינו שלו, שאין ישראל חשודין בזה להכשיל ולקלקל אשת ישראל במזיד, אלא דחיישינן שמא הוא סבור בסברה חזקה שהוא שלו, מפני שאינו יודע שיש כאן אחר ששמותיו כשמות שבגט זה, או יודע, ואין נראה לו לחוש לזה לומר שגזמין שנאבד גט כזה ממש מאיש אחר, שזה דבר שאינו מצוי, ולכך אומר על הסימן הזה שרואהו שראהו כבר.
²⁸ ב"ש שם ו

הלכות הדף היומי

מסכת גיטין

גם במקום בו השיירות מצויות והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין, ועבר זמן מרובה, אם יאמרו העדים אנו מכירין את הגט בטביעות עין, למרות שאין סימן מובהק כשר אפילו אינן אומרין עד אחר שיראו אותן, שבשנים אין חוששים שטועין.

וכן אם המאבד כשמוצאו בעצמו מכירו בטביעת עין. למרות שאין סימן מובהק, כשר.

אולם אם יאמר התובעו הראוהו לי כי אני מכיר אותו בטביעת עין שלי, אין סומכין עליו, שאין מועיל טביעת עין להכשירו אלא כשמוצאו בעצמו אותו האיש שאבד ממנו, שאז סמכין אהכרתו בטביעות עינו אף ע"ג שאינו צורבא מדרבנן, במיגו דאי בעי אמר מעולם לא נאבד ממני²⁹.

אבל כשמצאוהו אחרים אין סומכין בדורות הללו על טביעת עין של התובעו אפילו הוא צורבא מדרבנן³⁰ שאין צורבא מדרבנן מצוי בזמן הזה, ויבא הדבר לכלל מחלוקת מי הוא הראוי להיות צורבא מדרבנן כזה או לא, ובמקום שיש איסור ערוה יש להחמיר.

וי"א³¹ שאין מחזירין בטביעת עין אפילו מצא בעצמו ויש לו מיגו א"כ מצא בכלי שהניחו בו.

יב. איזהו שלא לאלתר רבי נתן אומר ששה נדי שתעבור שיירא ותשרה... כדי שיהא אדם עומד ורואה שלא עבר שם אדם

²⁹ תוס' והרא"ש כתבו ע"ה אית ליה ג"כ ט"ע אלא חיישינן שמא משקר ואם אית ליה מיגו כגון שמצא בעצמו נאמן ומ"ש כאן ויש לו ט"ע היינו במיגו ועיין בתוספות והרא"ש והטור דהא דאינו נאמן לומר סימן אחר שראה הגט אף על גב דלא חיישי' דמשקר י"ל כיון דהוא אבד גט כזה סבר בוודאי גט שלו הוא סבר שנעשה סימן זה אחר שאבד ועל כל פנים אינו משקר על הגט אף על גב דמשקר על הסימן מכל מקום אינו משקר על הגט וסבר גט שלו הוא ואם השליח מביא הגט אז חיישינן דמשקר על הגט משום שכירות שלו או כדי שאל יהיה לבעל תרעומת עליו כמו שכתב הרשב"א והר"ן בט"ע חיישינן שמא משקר מיהו י"ל אפי' בשליח לא חיישינן דמשקר על הגט שאומר דמכיר בט"ע ואינו מכיר ומ"מ סבר גט שלו הוא משא"כ בכ"ה דהעדים לא התמו רק על גט א' דשמו כך היה משקר בוודאי לא חיישינן וכן משמעות בב"ה. ב"ש שם ו יב

³⁰ עיין ב"ד סימן ס"ג וצורבא דרבנן נאמן לומר דמכיר בט"ע אפילו אם לית ליה מיגו. ב"ש שם.

³¹ דעת הרמב"ם שבטביעות עין לא מחזירים אפילו מצא בעצמו ויש לו מיגו א"כ מצא בכלי שהניחו בו והיינו לפירושו במתני' דתנא מצא בחפיסה או בדלוסקמא ומכירו היינו דמכיר הגט בט"ע ומ"מ בעינן שמצא בחפיסה שהניח בו מיהו רוב פוסקי' חולקי' ע"ז כמ"ש ברש"י שלפנינו ולא כרש"י אצל הר"ף, ותוס' והרא"ש והר"ן חולקי' ג"כ ע"ז.

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

מצאו לאלתר שהכשרנו לעיל היינו שראה שלא עבר שום אדם שם משעה שנפל עד שמצאו, אבל אם לא מצאו לאלתר כגון שאינו יודע אם עבר אדם שם אם לאו, ואין לו טביעת עין וסימן בכלי ולא בגט פסול, דחיישינן שמא לא זה הוא הגט שנאבד מזה. וכן אם ראה שעבר אדם שם, פסול, אפילו לא שכיחי שיירות ולא הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהם שוין, ואפילו היה גוי אותו שעבר שם.

יג. מצאו קשור בנים בארנקי ובטבעת

מצא הגט לאחר ששהה זמן מרובה מנפילתו והיה קשור בכיס או בארנקי או בטבעת, ויש לו בהם טביעת עין או שמצאו אחר ויש לו סימן מובהק³², שחזקת כלים אלו שאינו משאילם לאחרים, אפילו מצאו במקום שיירות, ועבר אדם שם והוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוין³³, הרי זה כשר.

לסיכום:

פסול

מצא גט באופנים הבאים הרי זה לא יחזיר

- א. המביא גט ונפל ממנו במקום שהשיירות מצויות, אם לא מצאו לאלתר כגון שאינו יודע אם עבר אדם שם אם לאו פסול, ובעיר שנכתב בה הגט הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהם שוין, ואפילו אם עדים מעידים שהאחר שהוחזק שמותיו כשמותיו של זה לא היה בעיר כשנכתב הגט פסול, דחיישינן לגמל פרחא, או שמא צוה לעדים כאן לכותבו וליתנו כדת והוא הלך לדרכו.
- ב. ואם ראה שעבר אדם שם, פסול, אפילו לא שכיחי שיירות ולא הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהם שוין, ואפילו היה גוי אותו שעבר שם,
- ג. ויש שפסקו שאם אבד ממנו במקום שאין השיירות מצויות, אפילו מצאו לאחר זמן מרובה, לא חיישינן שמא אחר הוא, אפילו הוחזקו באותו מקום שנים ששמותיהם שוים ושמות נשותיהם שוים.
- ד. ואם הוחזקו באותו המקום שאבד שנים כו' והוא במקום שהשיירות מצויות, אם עבר אדם שם חוששין שמא גט זה הנמצא של אותו האיש האחר הוא,

³² ב"ש שם ה

³³ ב"ש שם ט

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

דהואיל ואיכא תרתי לריעותא שיירות מצויות והוחזקו מחמרין בשיעור של מיד ואמרין הואיל ועבר אדם שם אף על פי שלא שהה חיישין שמא מאחר נפל, אבל אם לא עבר אדם שם הרי הוא בחזקתו.

ה. אם יש שם אנשים אחרים ששםם כשם עדים אלו אינו כשר.

ו. אם התובעו אומר הסימן אינו מועיל אלא א"כ יאמר אותו קודם שיראה הגט, אבל לאחר שראהו אינו נאמן לתת בו סימן, שמא ראה הסימן עכשיו כהרף עין ואומר, ולא דחדין ליה שישקר במזיד לומר שהוא שלו ואינו שלו, שאין ישראל חשודין בזה להכשיל ולקלקל אשת ישראל במזיד, אלא דחיישין שמא הוא סבור בסברה חזקה שהוא שלו, מפני שאינו יודע שיש כאן אחר ששמותיו כשמות שבגט זה, או יודע, ואין נראה לו לחוש לזה לומר שנודמן שנאבד גט כזה ממש מאיש אחר, שזה דבר שאינו מצוי, ולכך אומר על הסימן הזה שרואהו שראהו כבר

ז. אם יאמר התובעו הראוהו לי כי אני מכיר אותו בטביעת עין שלי, אין סומכין עליו, שאין מועיל טביעת עין להכשירו אלא כשמוצאו בעצמו אותו האיש שאבד ממנו, דאז סמכין אהכרתו בטביעות עינו אף ע"ג שאינו צורבא מדרבנן, במיגו דאי בעי אמר מעולם לא נאבד ממני, אבל כשמצאוהו אחרים אין סומכין בדורות הללו על טביעת עין של התובעו אפילו הוא צורבא מדרבנן, שאין צורבא מדרבנן מצוי בזמן הזה ויבא הדבר לכלל מחלוקת מי הוא הראוי להיות צורבא מדרבנן כזה או לא, ובמקום שיש איסור ערוה יש להחמיר

כשר

א. אם לא שכיחי שיירות וגם לא הוחזקו שנים ששמותיהן ושמות נשותיהם שוין, מחזירין אותו בלא סימן אפילו שהה כדי שיעבור אדם שם.

ב. שכיחי שיירות, או שיש שנים ששמותיהן שוים ומצאו לאלתר דהיינו שראה שלא עבר שום אדם שם משעה שנפל עד שמצאו.

ג. ויש מקילין ופוסקים שאם אבד ממנו במקום שאין השיירות מצויות אפילו מצאו לאחר זמן מרובה לא חיישין שמא אחר הוא, אפילו הוחזקו באותו מקום שנים ששמותיהן ושמות נשותיהן שוים.

ד. עבר זמן הרבה ואפילו עבר אדם שם ושיירות מצויות והוחזקו שני בני אדם, יש לו סימן מובהק או טביעת עין בגט, או אפילו אין לו סימן וטביעת עין בגט אלא שמצאו בכלי שהיה בו הגט ויש לו סימן וטביעת עין בכלי, ויודע שלא השאילו לאחר,

ה. שמצא קשור בכיס או בארנקי או בטבעת שלו, אף על פי שאינו יודע בבירור שלא השאילום לאחר, שחזקת כלים אלו שאינו משאילם לאחרים, או שמצאו בביתו בין כליו, הרי זה כשר,

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

ו. עידי הגט אומרים מעולם לא חתמנו על גט אחר ששמו כשם האיש הזה, ואפילו אין מעידין בפירוש שזהו חתימת ידם, כגון שאין הגט עתה בפנינו אפילו הכי כשר, וכגון דלא אתחזקו כאן אנשים אחרים ששם העדים הללו. או שיעידו שזהו חתימת ידם